

Wijkkrant **ANGERENSTEIN**

Stichting Wijkbelangen Angerenstein

Winter • december 2024 • **nummer 122**

ONZE BEZORGERS p 5

VRIJWILLIGERS p 6 en 20

HERINNERING p 9

STRAATFEESTEN p 12-13

OPROEP VERBEELD DE WIJK p 24

COLOFON

Wijkkrant Angerenstein is het officiële orgaan van de SWA, Stichting Wijkbelangen Angerenstein.

De wijkkrant is gerichte berichtgeving aan de wijkbewoners en dient geen commercieel doel.

De krant wordt op ieder adres in de wijk bezorgd, ook bij een NEE-NEE sticker op de brievenbus.

Bij bezwaar kunt u de redactie mailen: wijkkrantangerenstein@gmail.com

REDACTIE WIJKKRANT

Caroline Herbermann

Eliam Hidding

Elise Baartman

Herman van Ommen

Jasper Neyssen

Petra Wolters

Vanessa Heerens

Advertenties

Herman van Ommen

adverteren@angerenstein-arnhem.nl

Bezorgcoördinator

Ben van Hoof, bcmvanhoof@gmail.com

Drukker

Editoo, Veenendaal

Oplage

1100 exemplaren

Cover

Hanneke van Zuthem en Jaap Gall (p 21)

Foto: Vanessa Heerens

WERKGROEPEN

Park

Dick van Dijk, djvandijk48@gmail.com

Historie

Joost van Aalst, jphvanaalst@gmail.com

Kinderen

kinderwerkgroepangerenstein@gmail.com

Welkom nieuwe burens

info@angerenstein-arnhem.nl

Wijkmanager Team Leefomgeving

Arno van Geel

noord-oost@leefomgevingarnhem.nl

KINDERTEKENINGEN

Kinderen van basisschool De Boomhut

POLITIE BIJ SPOED: BEL 112 OF 0900-8844

www.politie.nl/mijnbuurt

Of kom naar het spreekuur: elke dinsdag van
18.00 tot 20.00 uur in MFC De Wetering

Instagram Wijkagenten

Joke Bartelink: @wijkagent_geitenkamp

Nicole Schipper: @wijkagent_geitenkamp

Eric Hortensius: @wijkagent_geitenkamp1

WHATSAPP ALARMGROEPEN

Angerenstein-Noord

06-53150562

Tussen Rosendaalseweg, De Goeijenlaan en
de Bernhardlaan

Angerenstein-Midden

06-55368605

Tussen Julianalaan en Huijghenslaan

Angerenstein-Zuid

06-83996267

Tussen Huijghenslaan en Raapopseweg

SWA

(ST. WIJKBELANGEN ANGERENSTEIN)

info@angerenstein-arnhem.nl

Voorzitter

Jobke Bekkers

Secretaris

Fred Brounen

Penningmeester

Monique Uittenbogaard

Bestuurslid

Suzanne van Oers Heijmans

Secretariaat

Julianalaan 58, 06-15820066

AED LOKATIES

Tandheelkundig Centrum

Rosendaalsestr. 483A

Gezondheidscentrum

Raapopseweg/Velperweg

Omroep Gelderland

Rosendaalseweg 704

Beekdal Lyceum

Bernhardlaan 49

Regina Pacis

Velperweg 158

Nieuwe Kerk

Rosendaalseweg 505

Huijghenslaan 39

code 2222+vinkje

Huijghenslaan 2

Kapsalon Jenny Lub

Vondelln 40 (buiten)

**De Lijst met
babysitters
wordt alleen in
de papieren,
analoge krant
weergegeven**

sluiting aanleveren kopij wijkkrant 123 lente-editie

12 februari 2025

Reageren op de wijkkrant of melden van ontwikkelingen in onze wijk? Mail ons!

wijkkrantangerenstein@gmail.com

VAN DE REDACTIE

30 jaar wijkkrant Angerenstein ronden wij met deze krant af. Als relatief nieuwe redactie zijn wij op de schouders van reuzen gestapt die het redactiewerk opgezet en later uitgevoerd hebben. In het 31ste jaar gaan wij daarom in de archieven graven en laten zien wat er zoal gebeurd is in onze wijk. Iets om naar uit te kijken.

Voor u ligt een dikkere wintereditie dan die wij voor ogen hadden toen we in september een planning maakten voor deze wijkkrant. We beginnen eraan te wennen dat we moeten woekeren met ruimte omdat er altijd meer kopij is dan we dachten te hebben. Ook deze keer is dat het geval, maar we konden tussentijds besluiten om 4 pagina's meer te maken dan geland. Daarom dus extra veel te lezen en te kijken voor de kerstvakantie

We hebben veel reacties gehad op de oproep om informatie over de wijkfeesten. Heel leuk om te zien wat en hoe er de afgelopen zomer gevierd werd op verschillende plekken in de wijk. Wij hebben hier een compilatie van gemaakt.

Dit najaar is er gegriezeld in het park en is Sint Maarten gevierd. Ook zijn er bollen en Stinzenplanten geplant en hebben we kunnen genieten van een volleybaltoernooi en van heel veel paddenstoelen. Maar waar was die startbaan op het grasveld voor nodig?

Veel activiteiten die we laten zien worden georganiseerd en uitgevoerd door vrijwilligers en dat brengt ons bij het thema van deze wijkkrant: Vrijwilligers aan het werk.

Wij hebben in deze wijkkrant vrijwilligers die werken voor de wijkkrant, voor de straat, voor het park, voor activiteiten in de wijk en ook vrijwilligers die andere mensen in heel verschillende omstandigheden ondersteunen of begeleiden. Mocht dit uw interesse wekken dan staan de data van NLdoet in de agenda en kunt u op die data op veel plekken in de wijde omgeving vrijwilligersactiviteiten zien of eraan deelnemen.

Nu de winter is ingevallen kruipen we meer naar binnen maar groeit er al van alles onder de grond en begint er binnenkort in de bomen in het park alweer wat leven te komen. Dat roept op om toch regelmatig naar buiten te gaan al is het maar voor een ommetje in het park of een wandeling naar een buurttafel of een koffiemiddag bij MOES. Namens de redactie wensen we u hele fijne feestdagen!

De redactie

Herinrichting Velperweg, fotografie © Gerard Burgers

U bent bij ons aan het juiste adres voor:

- Glas in lood
- Glas in lood tussen isolatieglas
- Monumentale beglazing
- Isolatieglas voor stalen kozijnen
- Isolatieglas HR++

www.vanderstaaij.nl

U vindt ons in het Oosterbeekse Koningsdal aan de Utrechtseweg 172a.

La Banca

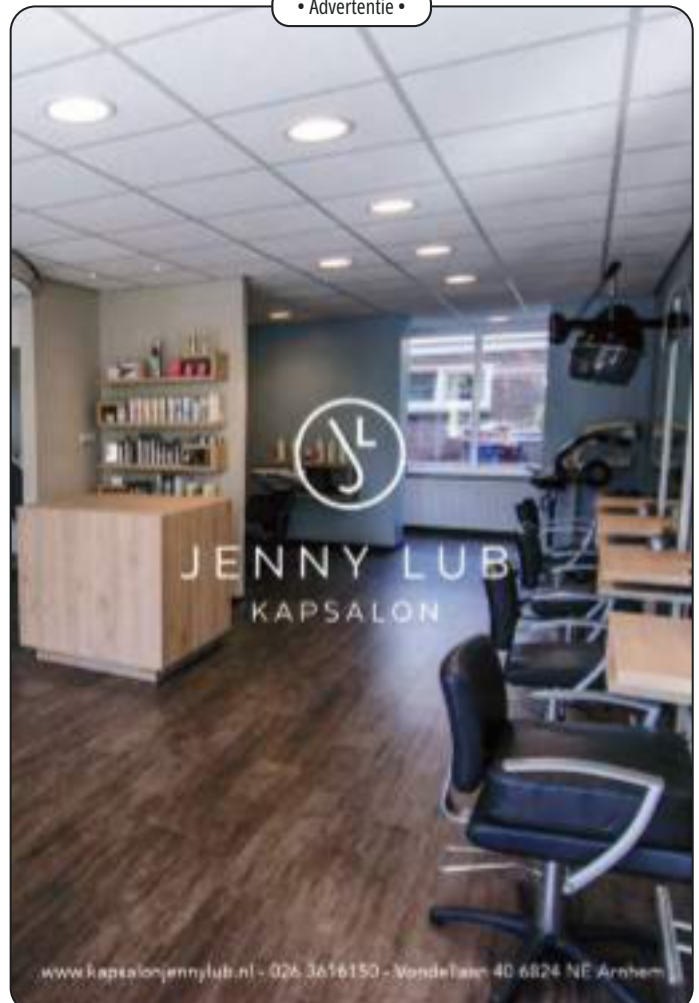
WIJNSTUDIO - PROSCIUTTERIA

ARNHEM

*Dé specialist in Italiaanse wijnen,
pasta's en delicatessen!*

RAAPOPSEWEG 82, ARNHEM
026 7857631

Volg ons via Google, Instagram en Facebook: La Banca Arnhem

JENNY LUB
KAPSALON

www.kapsalonjennylub.nl - 026 3616150 - Vondelste 40 6824 NE Arnhem

Even voorstellen: de bezorgers

Met de uitgave van de wijkkrant proberen we de bewoners van onze wijk te informeren over wat er zoal gaande is in onze wijk. Daar werkt de redactie hard aan maar er is een minstens zo belangrijke stille kracht actief om ervoor te zorgen dat iedereen geïnformeerd wordt. Deze stille kracht stellen wij in de wintereditie van onze wijkkrant aan u voor. Zij zorgen ervoor dat wij vier keer per jaar een wijkkrant in de brievenbus krijgen.

Niet iedereen stelt er prijs op om gezien en genoemd te worden dus we zijn niet volledig maar een groot aantal bezorgers van de groep wil zich toch aan u voorstellen. **Tekst en foto's van de bezorgers.**

< • Joost van Aalst Ik woon sinds mijn geboorte in 1952 in de wijk (met een onderbreking van een paar jaar studie). Ik schrijf regelmatig stukjes over de geschiedenis van de wijk in de wijkkrant. Toen er problemen waren met de bezorging bij mij in de straat, heb ik aangeboden dat klusje op me te nemen.

Ineke Nengerman • > Sinds 1988 woon ik in de Julianalaan, uitkijkend op park Angerenstein. Een prachtige plek. Vanaf 1993 ben ik actief in de wijk als bestuurslid, in de werkgroepen ouderen en welkom en breng ik onze wijkkrant rond op het terrein van Insula Dei.

< • Corry Smit Ik woon 40 jaar in Angerenstein. Omdat er voor kinderen weinig te doen was in de wijk heb ik met een paar andere buurtbewoners in november 1991 de wijkvereniging opgericht. Leuk dat deze nog bestaat!

Veronie Reesink • > Ik woon sinds 2002 samen met Artuur en onze kinderen in de Irenestraat. Ik houd van lezen en ben graag buiten bezig. Ik wandel bijvoorbeeld met onze hond Tommy door het park en door de wijk. Toen onze achterburen vertelden dat ze al een hele tijd de wijkkrant bezorgden, heb ik aangeboden het stokje over te nemen en sinds eind 2020 doe ik de bezorging. Tot ziens in de straat/ in het park/ in de wijk!

< • Michiel van Poorten Ik woon met tussenpozen nu al ruim 30 jaar in de wijk. Angerenstein is een mooie groene wijk en ik draag graag een steentje bij om de wijkkrant te bezorgen.

Patrick en Michele Kohlman • > We zijn 30 jaar geleden komen wonen in Angerenstein. In de tijd dat onze kinderen klein waren, zijn we heel actief geweest in de wijk (bestuur en kinderwerkgroep). De wijk kan niet zonder vrijwilligers en voor ons is nu het rondbrengen van de wijkkrant iets wat goed past.

< • Paul Kanter Ik ben opgegroeid aan de Verlengde Prümelaan, en woon nu alweer ruim 30 jaar in de Karthuizerstraat. Lid geweest van de redactie van de wijkkrant en later van het bestuur van de Stichting Wijkbelangen Angerenstein, nu nog bezorger op de Huijgenslaan. Ik hoop als gepensioneerde nog vele jaren de krant te bezorgen en in onze mooie wijk te wonen.

Boudewijn Leenen en Henriëtte van Amerongen • > Wij wonen met veel plezier op Plein 1813. Ik heb mij opgegeven als bezorger van de wijkkrant voor ons stukje Angerenstein. In de praktijk blijkt dat mijn man het meestal doet. Ik houd van koken en als hij de wijkkrant rondbrengt maak ik een heerlijke maaltijd die we dan samen opeten. Een win-win situatie. Ik ben net weer terug van een wandeling Angerenstein, Monnikenhuisen en Stenen Tafel en bedacht me dat ik hier nooit meer weg wil, wat een schitterende wijk om te wonen en ook niet onbelangrijk, in maar 7 minuten fietsen sta je onder de Eusebiustoren in het centrum van Arnhem.

Ontmoet de wijkbewoners... **Ietje, Margreet en Anneke**

ONTMOET EEN WIJKBEWONER

Mooi en dankbaar (vrijwilligers)werk in de laatste levensfase

Een luisterend oor, praktische hulp of gewoon 'er zijn', dat bieden Ietje, Anneke en Margreet mensen in de laatste fase van hun leven. Als vrijwilligers bij de organisatie Vrijwilligers Palliatieve Terminale Zorg (VPTZ) ondersteunen ze daarmee ook mantelzorgers voor wie de zorg van een naaste heel intensief kan zijn.

Palliatieve zorg is er voor mensen die ziek zijn en waarvan het levenseinde nadert. Sommigen kunnen niet terugvallen op voldoende ondersteuning in de directe omgeving of er is extra zorg nodig naast dat van de professionals en mantelzorgers. In dat geval komen mensen als Anneke, Margreet en Ietje bij iemand thuis of in een instelling.

Waardige laatste fase

"Soms begint het contact al vier of vijf maanden voor een overlijden en bouw je echt een band op met iemand," vertelt Anneke. "Afhankelijk van de situatie komen we een aantal keer per week langs om de mantelzorger te ontlasten. Zij zijn op een gegeven moment echt moe en willen even iets voor zichzelf doen. De mantelzorgers kunnen dan rustig boodschappen doen, wandelen of bijvoorbeeld briden." Anneke heeft altijd in de zorg gewerkt en wilde na haar pensioen iets blijven doen voor anderen. "De doelstelling van VPTZ, het bieden van een waardige laatste levensfase, sprak mij aan. Je hoopt natuurlijk dat je heel lang gezond blijft. En

als het einde dan in zicht is, dat die laatste periode zoveel mogelijk gebeurt zoals je dat zelf wil. Op een plek waar je je prettig voelt."

Hart luchten

Hoe het contact loopt hangt af van de persoon en zijn of haar situatie. Ietje doet dit werk al 25 jaar, in Hospice Rozenheuvel en bij mensen

thuis. Zij legt uit: "Dit werk is gevarieerd, elke situatie is anders en je weet bij geen enkele voordeur wat je kunt verwachten. Ieder mens is anders, je hebt geen programma. Soms zijn mensen niet meer aanspreekbaar vanwege medicatie en zit je er gewoon bij.

Als mensen echt stervende zijn, zijn ze meestal teruggetrokken en al meer weg van deze wereld. Dan ben je aan het waken door dichtbij degene 'te zijn'. Maar vaak hebben mensen, vooral als ze ouder zijn, nog heel veel te vertellen. Hun familie kent de verhalen inmiddels wel. Ik ben dan degene die oren heeft, zodat mensen hun hart kunnen luchten. Soms komen er geheimen uit, soms zijn het heel luchtige verhalen. Allemaal goed. Mijn uitgangspunt is: laat de mens zijn wie die is en ik ga daarin mee."

Vereniging voor Vrijwilligers Palliatieve Terminale Zorg

In heel Nederland bieden vrijwilligers onder de paraplu van de Vereniging voor Vrijwilligers Palliatieve Terminale Zorg (VPTZ) zorg en ondersteuning aan terminaal zieke mensen en hun mantelzorgers. In Arnhem telt VPTZ zo'n 25 vrijwilligers die dagelijks een verschil maken in het leven van deze families.

Huiszorgmedewerkers, huisartsen, praktijkondersteuners en wijkverpleegkundigen spelen vaak een sleutelrol in het signaleren van overbelasting bij mantelzorgers en wijzen hen op de hulp die VPTZ kan bieden.

De hulp die vrijwilligers bieden aan mensen die een moeilijke tijd doormaken is van onschatbare waarde. Gewoon 'er zijn' is al voldoende om de terminaal zieke en de mantelzorgers het gevoel te geven dat ze er niet alleen voor staan. Door de inzet van meer vrijwilligers kan VPTZ meer mensen in deze moeilijke periode ondersteunen. VPTZ-Nederland organiseert cursussen en bijscholing voor alle vrijwilligers.

Wil jij ook een bijdrage leveren?

Kijk dan voor meer informatie op
www.vptz-amg.nl/vrijwilliger/vrijwilliger-worden

Alles uit het leven halen

Natuurlijk zijn er ook situaties die je persoonlijk raken of je bijblijven. Zo vertelt Anneke over een conflict waarbij de kinderen wilden dat moeder naar een hospice ging, terwijl moeder dat zelf niet wilde. "Je komt ook ontkenning bij mantelzorgers tegen," geeft letje aan. "Een dochter sliep heel vaak bij haar moeder thuis en begreep niet dat haar moeder dood ging. Ze wilde er gewoon niet aan. Dat is pijnlijk."

Margreet: "Het raakt mij als het jonge mensen zijn die sterven. Er is meer berusting als iemand ouder is en een voltooid leven heeft." Ze heeft een mooi voorbeeld van een vrouw van 102 die een diagnose van drie maanden had en nog alles uit het leven haalde. "Ze kwam uit de horeca en wilde er graag met ons op uit. Wij moesten haar elke keer verrassen en ze vroeg dan: waar gaan we naar toe vandaag? Als het een café of restaurant was, dat haar niet aanstond, zei ze: O, dat is niet mijn tent. Ze was een echte prinses met een rijk sociaal leven en heel veel lieve mensen om zich heen. Geweldig was dat."

Tekst en foto's:

Petra Wolters en Vanessa Heerens

Dienstbaar

Over hun motivatie zijn de drie dames heel duidelijk: ze vinden het normaal om iets voor een ander te doen. Margreet vertelt: "Een vriendin van mij kwam in een hospice terecht en was heel enthousiast over de rol van vrijwilligers. Het is mooi en dankbaar werk. En ook zwaar. Ik schatte bij mezelf in dat ik dat wel aan zou kunnen." Margreet heeft als enige geen achtergrond in de zorg. "Dat hoeft ook niet, je hoeft geen zorg te verlenen. Je krijgt bij de start een cursus. Je leert hoe je je eigen normen en waarden in de kast kan houden. Hoe je kan omgaan met je eigen emoties: afstand houden en tegelijkertijd nabij zijn. En je krijgt ook praktijktjes in hoe je bijvoorbeeld iemand moet verschonen als dat nodig is. De essentie is dat wij dienstbaar zijn." Anneke vult aan: "dienstbaar zijn betekent overigens niet dat wij alles moeten doen. Er zijn ook grenzen. Het doen van allerlei huishoudelijke taken, zoals afwassen, is niet de bedoeling. Onze belangrijkste rol is 'er zijn'."

Margreet Weide:

4 jaar vrijwilliger VPTZ

"Er is meer berusting als iemand een voltooid leven heeft"

Anneke Gerritsen:

9 jaar vrijwilliger VPTZ

"Er zijn, dat is onze belangrijkste rol"

Ietje Donders:

28 jaar vrijwilliger VPTZ

"Laat de mens zijn wie die is"

Al een slimme financiële koers bepaald?

Hypotheeken, pensioenen, verzekeringen... hoe bepaal je de juiste koers? BSW Adviesgroep heeft alles aan boord voor professioneel advies, bemiddeling en dienstverlening. Betrokken adviseurs ontwikkelen slimme oplossingen voor particulieren en maatwerk voor bedrijven. Helder, onafhankelijk en vanuit up to date kennis van de markt. Wilt u ook zekerheid op maat, persoonlijk en dichtbij?

Bel vrijblijvend 026 36 22 333 of kijk op www.bsw.nl.

Arnhemsestraatweg 17 Velp | 026 36 22 333 | info@bsw.nl

*Uw partner in Schilderwerk
en Bouwkundig onderhoud*

Binnen Schilderwerk

Buiten Schilderwerk

Begeleiding

Bouwkundig onderhoud

Schildersbedrijf Greuters Arnhem | Impact 58 Duiven
T: 026 44 32 550 | E: info@greuters.nl

**Voor de aan- en verkoop
van uw woning bent u
bij ons aan het juiste adres!**

026 - 361 62 63
makelaar@kuykvanoldeniel.nl

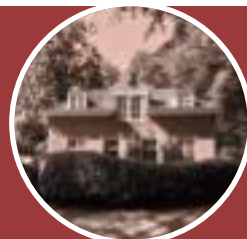
Velperweg 166
6824 MD Arnhem

**Bel ons voor een
afspraak, wij komen
graag vrijblijvend
bij u op bezoek!**

Wijkgenoot Jan Meijer vertelt over familieherinneringen:

Herinneringen aan het Koetshuis

Sinds 1987 wonen mijn vrouw en ik, met heel veel plezier, in onze prachtige wijk Angerenstein, in de Verlengde Prümelaan. Onze zonen zijn hier geboren, opgegroeid en hebben hier hun schooltijd doorgebracht. En als gezin hebben we heel wat (wandel)uurtjes gemaakt in het park.

Tijdens een rondgang door park Angerenstein wandel ik regelmatig langs het Koetshuis (zie foto rechtsboven). Dit heeft voor mij een nostalgische waarde en brengt in herinnering dat mijn ouders hier met mijn broers 9 jaar hebben gewerkt en gewoond (van 1946 tot 1955).

Het Koetshuis was toentertijd onderdeel van de Provinciale Waterstaat van Gelderland.

Regelmatig vertelden mijn ouders over die tijd en zij voelden zich zeer vereerd om op deze locatie te mogen verblijven.

Mijn oudste broer Stef (1946) heeft hier zijn jeugdjaren doorgebracht en mijn broer Wil (1953) is in het Koetshuis geboren en heeft er 2 jaar gewoond.

Ik ben, na vertrek van de familie uit het Koetshuis, in 1957 geboren in het centrum van Arnhem.

“Een prachtige jeugd in het park. Waarin met vrienden kon worden gespeeld, geracet op step of fiets en kattenkwaad werd uitgehaald.”

Situatie van het Koetshuis en omliggende panden kort na de oorlog

Het oude Provinciehuis aan de Markt 1 in het centrum van Arnhem, was in WO2 zwaar

Mijn vader bij de zij ingang van het Koetshuis

beschadigd en bleek niet meer te herstellen. Besloten werd om op de bestaande locatie het provinciehuis te herbouwen. De herbouw zou echter vele jaren in beslag nemen. Ter overbrugging werden daarom verschillende onderdelen/afdelingen van de Provinciale organisatie ondergebracht op locaties in de directe omgeving.

Zo werd ‘De Stichting Herstel Gelderland 1945’ gehuisvest in het Koetshuis en de omliggende panden in Angerenstein. Mijn vader was in die tijd werkzaam voor deze Stichting, die door de Provincie is opgericht in 1946 en ten doel had het bevorderen van de sociale en economische wederopbouw.

De stichting nam mede de taken over van de Algemene Commissie voor Wederopbouw en Herstel in Gelderland.

Familie Meijer in en om het Koetshuis

Het Bestuur, de financiële administratie en het secretariaat van de Stichting, werden ondergebracht in ‘het Koetshuis’. Zo ook een facilitaire afdeling inclusief garage en dienstauto's. Mijn vader was verantwoordelijk voor de facilitaire zaken en onderhield het wagenpark. Op de bovenetage van het Koetshuis bevonden zich twee dienstwoningen. Hier woonden mijn ouders en de fam. Pellenberg vanaf 1946.

Op de foto is mijn vader -voor een van de zij ingangen van het Koetshuis- bezig met onderhoud van een Ford type Prefect (uit 1946). Het afstellen van de kleppen van dit type was in die tijd een specialistisch klusje. Wat bijzonder was, was dat hij zijn autokennis, o.a. opgedaan in WO2, deelde met regionale Opel en Ford Dealers. Zij kwamen regelmatig voor advies bij hem langs.

Mijn oudste broer Stef, herinnert zich een prachtige jeugd in en om het park. Een heerlijke ruimte waarin met vrienden kon worden gespeeld, geracet op step of fiets en kattenkwaad werd uitgehaald. Zijn lagere schooltijd bracht hij door op de Fr. Andreasschool met ingang aan de Vondellaan, (tegenwoordig in gebruik door Omroep Gelderland). Een jongensschool. De meisjes

zaten op de naastgelegen Mariaschool. Over een verhoogd muurtje kon je dan stiekem naar de meisjes kijken tot de leraar je daar weg stuurde. Na schooltijd speelden klasgenootjes regelmatig bij mijn broer, in en om het Koetshuis en in het park. Met als favoriete speelplek de speeltuin met zandbak.

Mijn broer Wil is in 1953 in het Koetshuis geboren. Hij was 2 jaar toen het gezin verhuisde naar het centrum van Arnhem.

Broer Stef herinnert zich dat Wil als baby werd

“Mijn ouders voelden zich zeer vereerd om op deze locatie te mogen verblijven.”

vertroeteld door de dames van het secretariaat van de Stichting, zoals hier op de foto te zien. Zij maakten regelmatig een lunchwandeling met hem door het park. Dat bood mijn moeder de mogelijkheid om even een boodschap te doen.

Op 11 september 1954 werd het nieuwe ‘Huis der Provincie’ aan de Markt 11 in het centrum van Arnhem door koningin Juliana geopend. Hierdoor verhuisde ook de Stichting Herstel Gelderland 1945 naar dit nieuwe onderkomen. De gezinnen die boven het Koetshuis woonden, verhuisden mee naar dienstwoningen in het centrum. Met weemoed werd toen afscheid genomen van een bijzondere en mooie woonlocatie.

Tekst en foto's: Jan Meijer

De directeuren van basisscholen De Boomhut en De Witte Vlinder

Angerenstein heeft basisscholen waar kinderen leren lezen, schrijven en vooral ontdekken. Directeuren van De Boomhut en De Witte Vlinder vertellen over hun samenwerking, toekomstige plannen en ambities rondom het lesgeven aan kinderen. Het liefst had de directeur van de Julianaschool ook wat willen vertellen over de samenwerking van de drie scholen, maar die kon helaas niet deelnemen aan het gesprek. De drie scholen delen hun krachten voor ambitieuze plannen over verlengde leertijd, participatie van ouders en ook hoe de buurtbewoners eventueel iets kunnen meegeven aan de nieuwe generatie.

De directeuren zijn Hessel Luesink van De Boomhut en Karin Helsen van de Witte Vlinder. Hessel reist vanuit Zutphen nu 4 jaar op en neer naar de basisschool op twee locaties aan park Angerenstein. Hij ziet de leerlingen op zijn school als: "Onze maatschappij in het klein". Alle gezinssituaties, geloofsovertuigingen en achtergronden op een school. Karin is nu 2 jaar directeur van de Witte Vlinder. Ze kent als Arnhems meisje uit Klarendal de wijk en omliggende buurten goed.

Dat de scholen elkaar gevonden hebben, heeft deels te maken met de koepel waar ze onder vallen. Binnen het samenwerkingsverband Flores werken 32 basisscholen in en rondom

"Scholen zijn vaak eilandjes, dit is een soort archipel in Arnhem Noord."

Arnhem samen. Maar het is ook de meerwaarde die ze ervaren. Die samenwerking is vooral zichtbaar in hun nieuwe project: De verlengde leertijd waarbij leerlingen van beide scholen gratis gebruik kunnen maken van allerlei activiteiten die na schooltijd worden aangeboden. Activiteiten, veelal aangeboden door ouders of organisaties uit de wijken. Zo leren kinderen van de scholen elkaar kennen en komen ze laagdrempelig in contact met nieuwe

sporten (denk aan padel of kickboksen) en hobby's (zoals kleding maken, koken of graffiti). Het zorgt via de kinderen voor verbinding tussen alle scholen. Iets waar beide directeuren zichtbaar trots op zijn en zij kijken enthousiast uit naar toekomstige mogelijkheden.

Samenwerking is er ook op het gebied van personeel zoals met een muziekdocent die op beide scholen lesgeeft. In het gesprek met de directeuren ontstaat het plan om ook eventueel een leerling uitrail te organiseren. "Toch nog maar eens over doorpraten, zoveel potentie in deze samenwerking".

Taakverdeling van de ouders Verschillen zijn er ook. Niet alleen de wijken zijn anders. Want hoewel De Boomhut onderwijs biedt aan kinderen van verschillende achtergronden en afkomst, is de wijk Angerenstein juist erg eendimensionaal. Een wijk met veel werkende ouders die vaak weinig tijd hebben. Algemene oproepen voor hulp werkten daar maar moeizaam, dus bedacht de school de Hulpcheck. Ouders geven aan het begin van het jaar aan welke hulp ze kunnen en willen aanbieden. Dit houdt de school bij in een

Excelbestand. Vervolgens gaat de school bij een bepaalde activiteit gericht op zoek naar ouders die willen helpen.

De Witte Vlinder is veelal op de Geitenkamp gericht. Een wijk waar veel behoefte is aan meer ontmoeting. Daar organiseert de school koffieochtenden op school zodat er ook ontmoetingen plaats kunnen vinden tussen ouders.

Voorzieningen in de wijken gebruiken ze wel. Zo sporten kinderen van De Boomhut in het MFC in de Geitenkamp en wordt de groene ruimte

regelmatig gebruikt voor activiteiten. Contact met de wijkvereniging is vooral praktisch, door bijvoorbeeld stroom te leveren bij de griezeltocht.

Op de vraag welk potentieel er in Angerenstein zit, komen ze toch weer terug op de verlengde leertijd. Daarvoor zijn de scholen altijd op zoek naar organisaties en mensen uit de wijk die een leuke en leerzame activiteit willen aanbieden voor een aantal weken. Wat als mensen uit de wijk hun sport, hobby of activiteit willen delen met de kinderen in de verlengde leertijd. Want waar ouders ongetwijfeld druk zijn met de kinderen, werk en sociale dingen, zijn er in de

wijk vast ook mensen die wel tijd hebben om bijvoorbeeld te helpen bij de schoolbibliotheek of het snijden van schoolfruit. Waarom niet? Zo ontstaan nieuwe verbindingen. En dat is toch ook waar een school voor bedoeld is!

Ideeën hierover? We horen het als redactie graag, maar een reactie mag ook rechtstreeks naar één van de scholen.

Tekst en foto's: Eliam Hidding en Jasper Neyssen

Tekeningen gemaakt door
leerlingen van basisschool De Boomhut

Zevende struikelsteen in Angerenstein

Sinds 26 september ligt in de stoep voor Huijgenslaan 63 een glanzende struikelsteen. Met struikelstenen worden slachtoffers van het nationaal-socialisme rond en tijdens de Tweede Wereldoorlog herdacht. Sinds 1992 worden in heel Europa kleine messing struikelstenen geplaatst voor de laatste (vrij gekozen) woning van deze slachtoffers.

De struikelsteen in de Huijgenslaan herinnert aan een jonge verzetsman, Justinus Cornelis (Joost) de Josselin de Jong. Hij werd geboren in 1920 en droomt van een carrière bij de marine, maar wordt tot zijn verdriet afgekeurd. Dat gebeurde vier dagen voor de algehele mobilisatie in augustus 1939. Joost neemt dan vrijwillig dienst bij de landmacht. Na de capitulatie werd het leger opgeheven en veel mensen uit het leger werden gerekruteerd voor de Marechaussee, die als Rijks Politiekorps blijft bestaan en sterk wordt uitgebreid. Joost zal opgeleid worden voor een leidinggevende functie, maar vraagt en krijgt al snel ontslag.

Hij probeert naar Engeland te gaan om zich bij de geallieerden aan te sluiten. Dit mislukt, maar hij komt in contact met Nic Erkens, oprichter en

leider van een verzetsbataljon. Erkens zit in Arnhem ondergedoken en werkt samen met verzetsgroepen in België. Joost gaat meewerken aan de organisatie en de opbouw van dit verzetsbataljon. Hij verzamelt militaire inlichtingen over 'Fliegerhorst' Deelen. Wanneer de Duitsers weten te infiltreren in de verzetsgroepen betekent dat het einde.

Op 18 november 1943 werd Joost door de Sicherheitspolizei gearresteerd. Een aantal mensen uit de verzetsgroepen wordt ter dood veroordeeld en geëxecuteerd. Achttien anderen, waaronder Joost, worden op transport gezet naar kamp Natzweiler-Struthof in de Vogezen. De mannen krijgen op hun kampkleding twee N's, het merkteken voor een 'Nacht- und Nebelhäftling', een gevangene die niet meer bestaat voor de buitenwereld. Zij zijn alleen nog een nummer. Joost is nummer 5645.

De omstandigheden in Natzweiler zijn vreselijk zwaar. Om geen slachtoffer te worden van de willekeur van de bewakers moet een gevangene vooral niet opvallen. Dat is Joost niet gelukt. Op 8 maart 1944 wekte iets de woede

op van een 'kapo' die hem met een knuppel doodslaat. Joost de Josselin de Jong is 23 jaar geworden.

-Werkgroep historie

Tekst: Hanneke van Zuthem

Foto: Joost van Aalst

Kijk voor meer informatie over de struikelstenen in Angerenstein en de bron voor dit stukje op onze website.

Feest op straat!

Straatfeesten uit de Karthuizerstraat, van der Helllaan, Beatrix-Irenestraat en de Verlengde Prümelaan

Karthuizer straatfeesten

De Karthuizerstraat heeft haar straatfeest in twee delen: het zuidelijke deel vanaf de Verlengde Prümelaan naar beneden, naar de Julianalaan, en het noordelijke deel naar boven, richting de Roosendaalseweg. Beide delen organiseren een paar bewoners in de straat zelf het feest. Op de dag zelf is de straat afgesloten, en staan er tafels en stoelen midden op straat. Iedereen zorgt voor wat eten, en dat wordt op een grote tafel gezet.

Het bovendeel heeft een thema (afgelopen zomer was dat "Frankrijk"). De feestcommissie bestelt tafels, bankjes, wat drank en een springkussen voor de kleintjes. Die zorgen weer voor een klein optreden, een dansje of muziek.

Dit jaar hadden zowel Ger als Jan van Oldeniel hun 80e verjaardag te vieren, en was er dankzij hun lustrum een ijsje voor iedereen.

Het benedendeel van de Karthuizerstraat heeft behalve een straatfeest ook nog een running dinner, op een ander moment. Twee feesten per jaar dus! En bijzonder: aan het begin van het straatfeest steken de bewoners samen de handen uit de mouwen voor een klusje dat anders maar niet geklaard wordt. Dat kan een heg snoeien zijn, klein schilderwerk, grof afval naar de stort brengen, een dakgoot leeg maken, of, voor de kleinste kinderen, een huisdier eten geven. Een klusje waar iedereen plezier van heeft, maar, om wat voor reden dan ook, niet meer of niet alleen kan doen. Een nobel begin!

Ook dit deel van de straat had iets extra's te vieren: Monika en Edwin waren 25 jaar getrouwd, woonden 25 jaar in de straat en trakteerden de buurtgenoten op gebak!

Tekst: Herman van Ommen

buurtheest wilden organiseren in hun eigen straat en besloten de feesten samen te voegen. Inmiddels hebben de originele organisatoren het stokje doorgegeven en is het buurtheest uitgegroeid tot een waar feest voor jong en oud.

In een paar jaar tijd is het buurtheest omgebouwd van een kleedje buffet met twee parasols op het grasveld, tot een sfeervolle Italiaanse tafel onder de bomen aan de Goeijenlaan. Ieder jaar weer proberen de nieuwe organisatoren een nieuw element toe te voegen waardoor de burens verrast worden, terwijl de basis gelijk blijft. De buurt verjongt, aldus woordvoerder Bram Raaijmakers, we willen het aanbod daar ook op aanpassen. Twee jaar geleden hebben we springkussens toegevoegd, vorig jaar hebben we de locatie verplaatst en hebben we een Italiaanse eettafel gecreëerd en dit jaar kwam de "Salvatore" ijswagen voorbij als verrassing.

Ondanks de vernieuwingen, proberen we de kosten zo laag mogelijk te houden zodat het voor iedereen toegankelijk is. Wij vinden het fantastisch om in deze wijk te wonen en willen graag noaberschap en betrokkenheid in de buurt stimuleren.

Tekst: Bram Raaijmakers

Buurtheest Irene- en Beatrixstraat

Van onze redactie aan de andere kant van het park - Ieder jaar zo rond de laatste zaterdag van de zomervakantie (zuid) vindt het buurtheest plaats van de Irenestraat en de Beatrixstraat. De twee straten liggen verstopt tussen Park Angerenstein, de Rosendaalseweg en de flats van de Bernhardlaan / Van Lippe Bisterfeldstraat en bieden een "dorpswoongenot" waar men elkaar kent, groet en op elkaar let.

Dit jaar werd het buurtheest alweer voor de 30ste keer georganiseerd. Hoewel het twee keer geen doorgang heeft kunnen vinden, viert de organisatie het als een jubileum. Ooit ontstaan uit een combinatie van twee achterburen die beiden tegelijkertijd een

Om tot jezelf te komen
hoef je niet ver te zoeken.

creme de la creme
schoonheidsspecialist

tel (026) 442 27 27 | mob 06 11 28 84 64
Rosendaalsestraat 440 | 6824CT Arnhem
cremedelacreme@hetnet.nl

stelvio
advocaten | mediators

Kantoorgebouw "De Enk"
Tivolilaan 205, 6824 BV Arnhem
026 - 446 57 57
Postbus 2, 6800 AA Arnhem
www.stelvioadvocaten.nl
info@stelvioadvocaten.nl

mr. A.O.C.A. (Otto) van Schravendijk
mr. J.A. (Joost) Bruins
mw. mr. K.J.M. (Kim) Slangen
mw. mr. J.E.A. (Jeannette) van Beveren
mw. mr. N.J.G. (Nynke) de Jager

Arbeidsrecht, personen- en familierecht, jeugd-
recht, ondernemingsrecht, mediation, erfrecht,
faillissementsrecht en onroerende zaken

JOHN VERSTEGEN
GitaarPraktijk

Gitaar – Bas - Muziekles

Diverse muziekstijlen.

Mijn passie voor Muziek, Gitaar, Zang en Bas
wil ik graag met je delen.

Ervaren docent.

Individueel- en duo- groep-les mogelijk.
www.facebook.com/gitaarlesarnhemnoord
www.JohnVerstegen.nl
jl.verstegen@chello.nl
Rosendaalseweg
Arnhem
T 026-8449464
M 06-10098389

**brasserie
Angerenstein**

**Koffie
Lunch
Borrel**

Pannenkoeken

www.brasserieangerenstein.nl

Dagelijks geopend van 10:00 tot 19:00 | Rosendaalseweg 485

Dahliadilemma

Het is 15 november en nog steeds heb ik dahlia's uit mijn volkstuin op tafel staan.

Wat geniet ik toch van die vrolijke bloemen met hun bonte, sprekende kleuren. Ik denk dat mijn boerenachtergrond daar ook misschien in meespeelt. Mijn oma had ook dahlia's tussen de groente en het fruit in haar moestuin staan.

Van juli tot en met november kan ik zoveel plukken als ik wil voor mezelf en dan heb ik ook nog genoeg voor vriendinnen en burens. De hele zomer en herfst hoef ik geen bloemen te kopen. Fijn voor mijn portemonnee en ook voor mijn geweten. Sinds ik weet dat er bij de bloementeel zoveel gif wordt gebruikt, voel ik me namelijk een beetje bezwaard om bloemen te kopen.

Tot zover de positieve kant van de dahlia. Nu de minpuntjes:

Het eerste en meteen ook het allerbelangrijkste minpuntje is dat dahlia's niet winterhard zijn. Ze moeten elk najaar voordat het gaat vriezen de grond uit en elk voorjaar na ijsheiligen de grond weer in. En dat is een hele klus, want die dahliaknollen zijn groot en zwaar.

Het gesjouw met die enorme knollen, uit de volkstuin naar de auto, uit de auto via een smal en steil trappetje naar mijn toch al overvolle kelder. Het geeft elk jaar weer veel gemopper en gepuf en gesteun. En dan liggen ze daar vervolgens de hele winter in de weg: in kratten en dozen opgestapeld tussen mijn voorraden, verpotten en gereedschap, de deur van mijn diepvriezer blokkerend.

En hoewel dahliabloemen heel sterk zijn is de dahliaplant maar een watje. In het prille begin is de plant ontzettend aantrekkelijk voor slakken; die smullen van het sappige, jonge groen haast nog voordat het uit de grond komt. Dit jaar moesten we elke avond naar de volkstuin om de slakken uit de dahliaplanten te plukken.

En als de dahlia dan het slakkenstadium overleefd heeft, gaat hij hangen en heeft hij steun nodig dus dan moet je weer met stokken en touwen in de weer.

Minstens twee keer per jaar, meestal voor de grote winter- en voorjaarsverhuizing, vraag ik me af of ik het er allemaal wel voor over heb, dat gedoe en gesleep met die dahlia's. Maar elk jaar in de zomer, vergeet ik dat allemaal weer. Ziedaar mijn dahliadilemma.

Tot nog toe slaat de balans door in het voordeel van de dahlia's, maar ik weet niet of ik het op mijn tachtigste nog zal redden met die knollen dat keldertrapje af.

**Tekst: Gysanne Alkema
Illustratie: Janneke Otten**

Landingsbaan

LANDINGSBAAN? U zult zich vast hebben afgevraagd wat dat zandspoor over het grote grasveld heeft te betekenen. Zoals we eerder schreven, moest er ter voorbereiding van de baggerwerkzaamheden een grondscan worden gemaakt om eventuele explosieven van de oorlog te traceren. Omdat er een waterleiding loopt, werkte de grondscan niet en moest er een sleuf worden gegraven. Er zijn wat kleine munitieresten gevonden, wat redelijk normaal is in onze buurt.

Bij het schrijven van deze bijdrage weten we dat de aannemer begin december zal starten met het baggerwerk. Op het grote grasveld komen vier grote zakken, ofwel geotubes, om het bagger op te slaan en het water te laten uitzakken. Na het baggeren zullen de beschoeiingen en de kunstwerken (watervalletjes etc.) worden aangepakt. De aannemer, firma Pannekoek, zorgt voor de communicatie naar omwonenden en bezoekers van het Park. Voorafgaand aan deze werkzaamheden zal de

gemeente wat scheef hangende bomen aan de vijferranden verwijderen, zodat de beschoeiingen goed hersteld kunnen worden. Wij hopen dat we het komend voorjaar weer kunnen genieten van mooie schone vijvers en een opnieuw ingezaaid grasveld. Begin november hebben we de laatste zaterdagse werkdag gehad in het park. De appelboom onder de grote tulpenboom werd vrij gezet en verder werd vooral veel braam verwijderd uit het bronbosje en bij de elektriciteitspaal op het grote veld.

WERKOCHTENDEN

zijn in 2025 op de zaterdagen:
15 maart, 5 juli, 4 oktober en 1 november.
Verzamelpunt: het witte werkhuisje 9.00 uur.
Trek waterdichte schoenen en dikke handschoenen aan. Voor gereedschap wordt gezorgd. Wij vinden het leuk om nieuwe deelnemers te ontvangen met koffie en koek.
Voor meer informatie kunt u contact opnemen met voorzitter Dick van Dijk via
djvandijk48@gmail.com.

In verwachting

We zijn in verwachting. We, daarmee bedoel ik de enthousiaste groene maatjes van de werkgroep Park. Maar jij mag je ook in verwachting voelen. We zijn namelijk in verwachting van het opkomen van de in oktober '24 geplante stinsenplanten. Stinsenplanten zijn voorjaarsbloemen die vanaf

circa de 16e eeuw werden aangeplant bij buitenplaatsen, rondom kastelen en landhuizen. Maar waar komt het woord "stins" dan vandaan? Een stins is een Fries woord dat zowel in Nederland als in

Bollenplantactie van 5 oktober

Duitsland gebruikt wordt om een burcht of een landhuis mee aan te duiden. Bewoners van deze stinsen wilden pronken met mooie voorjaarsbloeiers. Van oorsprong komen stinsenplanten van elders. Soms zijn dit andere delen van

Nederland, maar vaak ligt hun oorsprong verder bij ons vandaan. Ze zijn door avonturiers en botanisten 'ontdekt' en geïntroduceerd in West-Europa. Tot de groep stinsenplanten wordt onder andere gerekend:

sneeuwkllokjes, sterhyacinten, winterakoniet, krokus, lentekllokje, bosanemoon, vingerhelmbloem, gele bos tulp, holwortel, zomerklokje, boshyacint, wilde narcis, kievitsbloem en knikkend vogelmelk.

De directe omgeving van Huis Angerenstein is een prachtige plek om met stinsenplanten de allure van het Park Angerenstein te versterken. En daar zijn we op zaterdag 5 oktober mee bezig geweest. Vrijwilligers van de werkgroep Park hebben 900 verwilderingsbollen geplant. Dat kon omdat we € 500,- van de gemeente hebben gekregen voor het realiseren van dit groene initiatief.

Voor het planten hebben we met 15 personen hard gewerkt om de bodemstructuur te verbeteren. Vervolgens hebben we bentoniet, een natuurlijk kleimineraal, aan de bodem toegevoegd. En toen konden de bollen in de grond. We hopen in maart 2025 de eerste bloemen te kunnen bewonderen.

We hebben biologische bollen geplant die geschikt zijn voor verwildering. Het zijn bollen die voor de insecten die al vroeg in het jaar actief zijn, bijvoorbeeld hommels en de citroenvlinder, nectar leveren. Met deze bollen versterken we de biodiversiteit van het park. We zijn dus in verwachting van een kleurrijk voorjaar in Park

Bollenplantactie van 5 oktober

Angerenstein. Kom je kijken? En laat je weten wat je ervan vindt? Want als het goed aanslaat kunnen we misschien nog wel op meer plekken in de omgeving van Huis Angerenstein voorzien van stinsenplanten.

Een keer meewerken? De Tuingroep komt om de week op vrijdagochtend bij elkaar bij de pergola van de Binnentuin. In de wintermaanden laten we de tuin met rust. We starten weer in maart. Wanneer precies kunnen we nog niet zeggen; dit is afhankelijk van wanneer de tuin weer "wakker" wordt.

Een groene groet
Han de Haas, Werkgroep park

De stinsenplanten van links naar rechts:
Sterhyacint, Bostulp en Zomerklokje

Blauwe reigers, tijdelijke bewoners

Nu ik dit schrijf (oktober) zijn de nesten van blauwe reigers verlaten. De geluiden zoals het bedelen van de jongen, en de rauwe kreten van de oudervogels zijn verstomd. Maar over 2 maanden komen de eersten weer terug, het zijn onze tijdelijke bewoners van het park Angerenstein.

Dit jaar zijn de eerste blauwe reigers in januari gestart met de nestbouw, vooral gebruik makend van de bestaande nesten. De nesten achter het huis boven de vijver zijn snel bezet. In de loop van de volgende wintermaanden wordt er, als nodig, lustig doorgebouwd. Waarom doen ze er zo lang over? Zou het komen dat die reigers dan ook later aankomen of zijn het gewoon 'treuzelaars'? Beide opties zijn mogelijk. Niet alle reigers overwinteren naast de deur. Een deel trekt weg naar Frankrijk, anderen blijven in Nederland en hangen al of niet hier in de buurt rond. Omdat de dieren niet individueel herkenbaar zijn, blijft het gissen waar ze overwinteren. Voor zover mij bekend zijn er in Nederland geen blauwe reigers met afleesbare kleurringen aan de poten. Iets wat bijvoorbeeld bij nijlgans wel het geval is. Het bouwen van nesten gaat door tot de tweede helft van april. De late bouwers maken daarbij dankbaar gebruik van elkaars nestmateriaal. Bij een van mijn observaties vloog een blauwe reiger van zijn eigen nest naar de vijver beneden, om daar de takken van het meerkoetnest te halen. De meerkoet, anders zo fel tegen andere vogels, keek toe zonder iets te ondernemen. Omdat de

meerkoet daar al enige tijd bezig was, vermoed ik dat de reiger ook de eieren heeft verorberd.

Dit jaar zijn er in de beuken bij de speeltuin meer nesten te zien dan voorgaande jaren. Een nest wil nog niet zeggen dat er succesvol gebroed gaat worden, dat is pas in mei duidelijk, voor zover de nesten dan nog te zien zijn. Op basis van de aan- en wegvliegende oudervogels bij de nesten is dan op te maken of er jongen zijn.

De activiteiten rondom en in het nest zijn tot mei goed te volgen. Dat moment is elk jaar weer anders, maar het wordt steeds vroeger. Takken worden naar het nest gebracht, aan de partner overgedragen die de takken dan neervlijt. Zodra de eerste jongen er zijn, zijn de oudervogels druk met voedselvuchten. Aangekomen op het nest, braken ze de inhoud van hun krop uit in de bekjes van de jonge vogels. Die lijken dan echte punkers vanwege een mix van sprietige lange veren en dons. Zodra de veren van de vleugels zich ontwikkelen, gaan de jongen oefenen met vliegbewegingen. Het lijkt er dan op dat ze elkaar bijna van het nest slaan. Daar boven op het dat nest, van ongeveer 80 cm

doorsnee, is het toch wel krap als je met z'n drieën staat te flapperen. Tijdens het echte broedseizoen is er op de geluiden na een relatieve rust. Bedelende jongen, af en toe een schermutseling met de buur, maar daar blijft het bij.

Zodra de jongen vliegvlug zijn, verlaten de reigers, jong en oud, het park. Gedurende de zomer en het najaar (eind juni tot in januari) zijn de reigers afwezig, op een enkele 'visser' langs de vijver na. De reigers zijn dan vooral in het open buitengebied. Afhankelijk van de strengheid van de winter overleven ze die periode. De huidige winters bieden een hoge overlevingskans vergeleken met de strenge winters van weleer.

De reigerkolonie in Angerenstein is klein. Volgens de landelijke organisatie Sovon-vogelonderzoek zijn er tegenwoordig in Nederland minder grote kolonies dan weleer (meer dan 100 broedparen). De huidige broedende blauwe reigers verspreiden zich nu over meerdere kleinere broedkolonies.

Jaarlijks tel ik de bezette nesten, en daaruit blijkt dat de afgelopen jaren de aantallen broedgevallen ongeveer gelijk zijn. Het jaarlijkse nestelen is begonnen in 1999. In de beginperiode waren er jaarlijks minder dan 10 broedpaar in het park. Sinds 2015 neemt het aantal reigers toe tot ongeveer 16 bewoonde nesten jaarlijks. Dit jaar zijn er 17 bezette nesten geweest. Het is natuurlijk spannend hoe de ontwikkeling in de komende jaren zal zijn.

Tekst en foto: Cor de Vaan

Buurtgenoot en tuinontwerper Anthonet van Bergenhenegouwen, www.bloemenindetuin.nl geeft tuintips

Tuintips voor de winter

• JANUARI: voorkom uitdroging

Heb je vorstgevoelige planten in schuur of garage gezet, zorg er dan voor dat ze niet uitdrogen. Dat geldt ook voor andere wintergroene planten in pot die buiten op je terras staan. Vorst trekt vocht uit de grond. Planten in pot moeten af en toe wat water krijgen. Doe dit als het niet vriest.

• FEBRUARI EN MAART: voedsel voor de planten

Eind februari, begin maart kan je de uitgebloeide plantenresten van het vorige jaar terugknippen.

Versnipper de plantenresten met je snoeischaar en strooi ze uit in je border. Dit zal door het bodemleven opgenomen worden en zo als voedsel terugkomen bij je planten.

Grove stukken mogen gehakseld worden of maak er een takkenril van. Goed voor de insecten.

Verwijder gelijk opkomend onkruid.

Na de vorstperiode, in februari of maart, is het een goed moment om kalk te strooien over het gazon en in de borders. In de borders mag dan gelijk een laag compost verdeeld worden.

BMV Makelaars

Uw makelaar in
Angerenstein

Maak kennis met onze wijkspecialisten

wonen@bvmakelaars.nl | 026 355 21 00

Erwin Braersma

Wouter Verhoeven

Marc Bakker

BRANDT

daktechniek & onderhoud

- Gratis dakinspectie
- Dakrenovatie
- Dakreparatie
- Lood- en zinkwerk
- Schoorsteenvegen, €25,- per kanaal
- Dakgoot reinigen, €2,- per meter

BEL
06-51164851
VOOR MEER
INFORMATIE

Anthony 50, Weertvoort
06-51164851 • 026-7856130 • www.bdta.nl

- Ontwerp
- Aanleg
- Onderhoud
- Boomverzorging
- Houtwerk
- Sierbestrating
- ... en nog veel meer

'Natuurlijk!'

**Hoveniersbedrijf
De Groene Vingers**

voor particulier en bedrijf

Simon Stevinweg 33, 6827 BS Arnhem

T 026 - 36 10 450, M 06 - 53 79 12 37

E-mail: degroenevingers arnhem@hetnet.nl

www.de-groene-vingers.nl

Spierwerstraat 67 - 6823 DK Arnhem - 026 737 61 90 -
info@giantstore-poutsma.nl - www.giantstore-poutsma.nl

Vol verwachting bellen wij aan bij Karin en Everard. Wij weten waarom we hier graag over de vloer willen komen, wij nodigen ons graag zelf uit, maar zijn toch heel benieuwd over hoe het eruit ziet. Als we aan de thee zitten in hun gezellige huis is er weinig dat de bijzondere hobby van Everard verradt. Behalve dan het schaalmodel van een stoomlocomotief die echt kan rijden maar een spoorbaan daarvoor aanleggen vraagt voor dit formaat heel veel ruimte.

Over de vloer bij... Everard en Karin

Everard en Karin wonen hier al sinds 1982 en weten veel over de buurt te vertellen. Wanneer het huis precies gebouwd is weten ze niet, maar het was destijds het eerste huis aan de Huijghenslaan. De foto op de kaft van in het boek Angerenstein laat goed zien dat er sindsdien veel veranderd is. Genoeg gepraat over onze wijk, we staan te popelen om naar boven te gaan. Als we de

“Het virus kreeg mij als zevenjarige te pakken”

zolder oplopen, stappen we een andere wereld in. Een indrukwekkend spoornet ligt voor ons. We weten niet wat we zien. Rails, treinen, huizen, bomen, noem het maar of het staat er. Allemaal op schaal, te weten 1:87. Ook technisch is het indrukwekkend. Een inventief systeem van sporen en wissels waarbij over alles is nagedacht, zelfs een schaduwstation onder de tafel waar treinen zijn opgesteld. Als er eens iets vastloopt of als Everard ergens achterin bij moet, dan kan de tafel worden opengeklapt en kan het mankement zo verholpen worden.

‘Het virus kreeg mij als zevenjarige te pakken’, vertelt Everard. Toen kreeg hij zijn eerste elektrische trein. Die kreeg hij vast omdat hij dicht bij het station woonde en vanaf zijn zolderkamer op het station uitkeek. Van zijn moeder kreeg hij geregeld geld om een perronkaartje te kopen. Zo was hij vaak op het station te vinden en kon daar uren zoet zijn. Net zoals met zijn elektrische treinen. Toch is deze hobby niet altijd aanwezig geweest. Toen zij kleiner woonden was er niet genoeg ruimte voor een modelspoorbaan en toen er ruimte was, was er onvoldoende tijd. Lange tijd stond alles in dozen totdat het ergens weer begon te kriebelen. De mooie zolderruimte

was een plek bij uitstek voor het weer in leven blazen van een oude hobby. Het vernieuwen van het oud materieel en het opbouwen van een spoor netwerk was een hele klus maar ook ontspannend. Dat vernieuwen was wel nodig. Tegenwoordig gaat alles digitaal en kan elke locomotief een eigen geluid maken en op afstand bestuurd worden. De treinen van vroeger moesten daarvoor wel

omgebouwd worden. Het is dat sleutelwerk dat Everard eigenlijk het liefste doet. Veel

aanpassen doet hij niet meer, hoogstens onderhoudswerk. En zijn bouwwerk met trots laten zien aan de kleinkinderen (of ander bezoek). Bouwen doet hij nu nog alleen bij de Modelbouwvereniging Arnhem waar hij een keer in de week met circa 50 andere leden in alle gezelligheid samen kan bouwen. Een maatje groter dan die op zolder want deze treinen hebben

echt de ruimte nodig. Dat bewijst maar weer dat modelspoor treinen nog altijd springlevend zijn. Dat het rustgevend is om hiermee bezig te zijn begrijpen we heel goed. Zeker als je plaatsneemt op de stoel voor het grote besturingspaneel en naar de natuurgetrouwe weergave kijkt en luistert naar de rustig voorbijrijdende treinen. En hé, zijn dat niet Karin en Everard zelf in een schaalmodel cabrio? Ja hoor, ook daaraan is gedacht.

Op de foto's boven een overzicht van Everard en zijn modelspoorbaan, links in vogelmucht de cabrio

Tekst en foto's:
Jasper Neyssen en Elise Baartman

Vier vrijwillige

Schrijven levensverhalen

Josefien van de Kamp

Josefien interviewt ouderen over hun leven en verwerkt hun levensverhaal tot een levensboek. "Het achteruit mee mogen kijken naar iemands leven is heel bijzonder," geeft Josefien aan.

Ze schrijft al bijna vijftien jaar levensboeken en heeft er naar eigen zeggen "nog steeds geen genoeg van." Bij het schrijven van iemands levensverhaal staan herinneringen centraal. Naast 'medewerker levensboeken' is Josefien inmiddels ook 'levensboek-coördinator' bij de SWOA. Bij een aanmelding kijkt ze wie uit de pool van vrijwilligers het beste matcht met de aanvrager. Josefien: "Die match is heel belangrijk, want je zit gemiddeld een jaar bij iemand en luistert naar heel persoonlijke verhalen. "Daarom ontstaat een vertrouwensband."

Op de vraag wat er voor dit werk nodig is, antwoordt Josefien lachend dat het helpt als je nieuwsgierig bent. "Iedereen die begint met dit werk krijgt een training, maar het belangrijkste is dat je goed kan luisteren. Want alleen al het luisteren zonder oordeel doet wonderen voor mensen." De vraag die meestal wel wat oproept is: Wat heb je moeten overwinnen? Josefien heeft haar onzekerheid of ze het wel kon - toen ze begon in 2011 - overwonnen. Inmiddels is ze 11 boeken verder én een heleboel levenslessen rijker. De belangrijkste levensles heeft ze geleerd van een oudere man - en rasoptimist - uit Insula Dei met een bewogen leven: "Ga vooral niet bij de pakken neerzitten, want het gaat niet om hoe je valt, maar hoe je weer opstaat."

Wil jij ook graag jouw eigen levensverhaal op papier of ken jij iemand die dat verdient? Stuur een mail naar levensboeken@swoa.nl of bel naar (026) 327 22 66. Hier kan je je ook aanmelden als vrijwilliger.

Burenhulp & naastenliefde

Claartje van Heerde en

Dineke de Graaf

In het oosten van het land hebben ze het over 'noaberschap' waarbij burenhulp elkaar bijstaan met raad en daad. "Hier helpen we elkaar gewoon als dat nodig is," vertellen wijkbewoners Dineke en Claartje nuchter.

Ze zijn ongeveer twintig jaar elkaars overburen in de Verlengde Prümelaan. En erg bescheiden over wat ze doen voor de mensen in hun straat. Claartje: "We zijn allebei types die iets vanzelfsprekend doen voor een ander, daar waar we kunnen."

Als ze beginnen met opsommen wat ze doen, realiseren ze zich allebei dat het helemaal niet zo gewoon is: oppassen op buurtkinderen, regelmatig bezoeken van oudere mensen die de deur niet meer uit kunnen, boodschappen voor anderen doen, vuilniscontainers aan de weg zetten, kippen eten geven als iemand op vakantie is, de krant delen, enzovoort. Hun motivatie? Heel simpel volgens Claartje: "We kijken naar de burenhulp die wel wat hulp kunnen gebruiken en gaan het dan regelen. Vanuit liefde en verantwoordelijkheidsgevoel." Een mooie vorm van naastenliefde dus. Of zoals Dineke aangeeft: "Ik hou gewoon van mensen; volwassenen én kinderen. Daarom noemen ze mij ook wel de buurt-oma. In deze best harde en individualistische maatschappij moet je naar elkaar omkijken en fijn met elkaar samenwonen." Zij heeft een concreet voorbeeld van het gezegde *Wiegoeddoet,goed ontmoet*. "Toen we laatst lekkage hadden en onze kelder helemaal was ondergelopen, stonden bijna alle mannen uit de straat aan mijn deur om te helpen. Dus het is over en weer. En zo zorg je als burenhulp voor elkaar!"

ers uit de wijk

Tekst en foto's: Petra Wolters en Vanessa Heerens

Opruimen zwerfafval

Hanneke van Zuthem en Jaap Gall

Wat vijf jaar geleden begon als een ergernis, is inmiddels een uit de hand gelopen 'hobby': wijkbewoners Jaap en Hanneke ruimen wekelijks zwerfafval in en rond park Angerenstein op.

Van lege én gevulde hondenpoepzakjes, kauwgom, sigarettenpeuken, drankflessen tot aan een gestolen portemonnee, je kan het zo gek niet bedenken of Hanneke en Jaap vinden het tijdens hun wekelijkse tocht rond het park. Vooral de Roosendaalseweg, de speeltuin en de bankjes in het park zijn favoriete plekken om afval te dumpen, geeft Hanneke aan. Volgens Jaap liggen er veel sigarettenpeuken en snoeppapiertjes rond school: "mensen staan daar vaak rokend op hun kinderen te wachten en gooien hun peuken op de grond. Het zou mooi zijn als De Boomhut mee zou doen met het opruimen van zwerfafval. Want we merken dat jongere kinderen het heel leuk vinden om mee te helpen opruimen. En je zet op die manier iets negatiefs om in iets positiefs." De grootste motivatie van Jaap en Hanneke om dit elke week te doen is een schone en prettige omgeving, waar ze trouwens zelf al bijna 40 jaar wonen met veel plezier.

Hanneke en Jaap benadrukken dat zij niet de enigen zijn die de buurt schoonhouden, maar het zou fijn zijn als meer mensen het zouden doen. "We hebben de afgelopen jaren alleen al zo'n 30.000 sigarettenpeuken opgeruimd," zegt Hanneke. "Spreek mensen aan die hun sigaret op de grond gooien. Want wist je dat één peuk minstens 8 liter water vervuult?"

Wil je zelf ook aan de slag als zwerfafval vrijwilliger? Meld je aan via de Zwerfafval opruimen op de site van Gemeente Arnhem. Je krijgt dan een zwerfafval pas, afvalgrijper, ring en afvalzakken.

Taalsteun voor statushouders

Caroline Herbermann

Sinds een jaar helpt Caroline als vrijwilliger bij Rijn IJssel, waar ze statushouders van 18 tot 28 jaar ondersteunt bij hun Nederlandse taallessen. "Ik heb altijd graag met jongeren gewerkt, en ik vind het fijn om mensen te helpen die hun plek willen vinden," aldus Caroline.

De jongeren volgen een intensief programma van 1,5 jaar en werken hard naar hun examen. "Ze zijn gemotiveerd en willen echt leren," vertelt Caroline, die zelf gepensioneerd is na een carrière als docent Nederlands en Engels op zowel middelbare scholen als de HAN.

Caroline gaf eerst alleen Nederlandse les, maar inmiddels helpt ze ook bij rekenlessen. "Het is mooi om te zien hoe de leerlingen/studenten vooruit gaan, en het geeft voldoening als je merkt dat ze het begrijpen." Haar vrijwilligerswerk heeft haar een bijzondere band met de leerlingen opgeleverd. "Ik voel me echt onderdeel van de gemeenschap bij Rijn IJssel. Ik word uitgenodigd voor de diploma-uitreiking, en als ik (oud)-leerlingen tegenkom, maken ze altijd een praatje in het Nederlands."

Wat Caroline ook aanspreekt, is de kans om meer te leren over de culturen van haar leerlingen. "Ze vertellen over hun rituelen en kleding, over hun wijze van wonen en over eetgewoonten." Het is bijzonder om te zien hoe zij hun eigen identiteit meenemen, terwijl ze zich tegelijk inzetten om zich aan te passen."

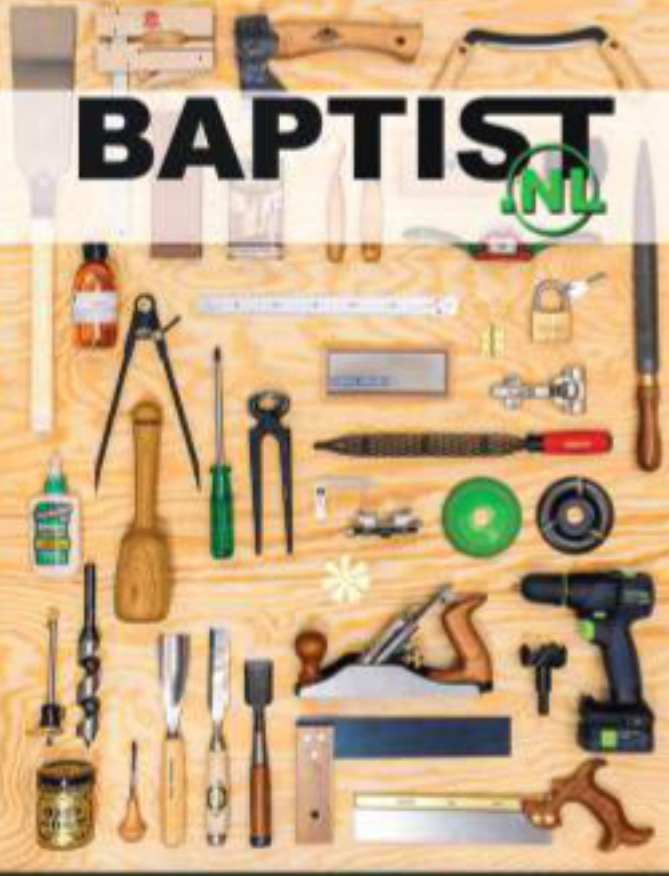
Wil jij ook helpen? Zie www.taalhuisarnhem.nl/ik-wil-helpen, of neem contact op met a.seegers@rijnijssel.nl voor meer informatie over vrijwilligerswerk bij Rijn IJssel.

**Voor gezond brood
en lekker banket
moet je bij
Echte Bakker Hugen
zijn geweest !**

ECHE BAKKER HUGEN
VAN DER HELLLAAN 28
6824 HT ARNHEM
026 3514642

BAPTIST

BEZOEK ONZE WINKEL **OF SHOP ONLINE**
VLAMOVEN 32, ARNHEM **BAPTIST.NL**

**Genieten van BLOEMEN
draagt bij aan je GELUK**
Ook geven maakt gelukkig!
Laat je inspireren!

iets bijzonders of grote
hoeveelheden graag
van te voren bestellen.

Zin in een workshop?
Neem contact op!

Het Gulden Bloemetje
Geitenkamp 24, Arnhem
Tel: 026-3511218

De spannende griezeltocht en hun griezels

Zaterdag 2 november was het griezelen in park Angerenstein.

We spreken twee vrijwilligers/organisatoren over hoe het was, waarom ze dit doen en hoe ze actief willen blijven in het nieuwe jaar. Chantal van de Werkgroep Kinderen vond het heel leuk om de griezeltocht dit jaar te organiseren. "Dit jaar hadden we een enthousiaste groep buurmannen die de griezeltocht opgezet hebben. Zij denken groots en kunnen de technische uitvoering goed verzorgen. Mijn rol was meedenken, organiseren, het aankleden van de start en de kinderen ontvangen bij de kassa van de dierentuin. Samen met het hele team hebben we een mooie griezeltocht kunnen organiseren voor de 150 deelnemers!"

Een van die buurmannen was Jeroen, die er vol enthousiasme in stapte maar het stiekem best veel werk vond. "Gelukkig maken vele handen licht werk en ik heb genoten van de samenwerking. Vooral omdat we het samen

met mensen uit de wijk doen, en voor de kinderen in de wijk."

Het is voor Jeroen belangrijk dat de Griezeltocht en alle andere kinderactiviteiten blijven bestaan. "Dit maakt onze wijk uniek." Chantal voegt toe: "Ik woon nu al een flinke tijd in Angerenstein en heb drie kinderen (14, 10 en 8). Alle drie hebben ze altijd met veel plezier meegedaan aan alle activiteiten. Ik vind dat je als ouder wel iets voor de wijk mag terugdoen."

Toen op de dag zelf, na alle voorbereiding, alles in elkaar viel, was dat voor Jeroen het hoogtepunt. Voor Chantal was dat het moment dat de eerste groepjes aankwamen. "Kinderen tussen 7 en 12, sommige hyper en druk, anderen wat stil op de achtergrond. De vraag: 'Het is toch allemaal niet echt mevrouw?' vind ik ieder jaar weer vertederend. Zo stoer lijken ze, maar stiekem vinden ze het allemaal enorm spannend."

Een puzzel was het wel om mensen voor de acts te vinden, zou fijn zijn wanneer we volgend meer vrijwilligers vinden die een griezelact willen verzorgen. Dus bij alvast een oproep," zegt Jeroen.

Over de vraag of ze volgend jaar verder gaan met organiseren, zijn ze beiden stellig. "Ik ga zeker helpen," zegt Jeroen. Ook Chantal is nog niet klaar. "Ik zou het heel leuk vinden om andere activiteiten te organiseren in 2025. Niet alleen voor de jongste jeugd, maar ook voor andere leeftijdsgroepen. Misschien een bioscoopavond in het park, of een Zeskamp waarbij straat tegen straat duelleert. Ook het Sprookjesfestival mag wat mij betreft zeker terugkomen." Dat is duidelijk, houd de agenda en socials in de gaten voor het laatste nieuws. Vind je het leuk om een evenement te organiseren? Meld je dan bij de werkgroep, ze kunnen je hulp zeker gebruiken.

Foto: Marco Tolhuisen
Tekst: Jasper Neyssen

December

• 7 december t/m 19 januari

Winterseizoen Nederlands
Openluchtmuseum Arnhem

• t/m 27 september 2025 Arnhem

Romantische stad? Erfgoedcentrum Rozet

• 21 december Start kerstvakantie

• 21 december - 3 januari MOES gesloten

• t/m 5 januari Iraanse vrouwen in animatie, Museum Arnhem

• tot eind 2024 Fotoproject Terugkijken, Rozet Kortestraat 16

Jan van Straaten woonde met zijn vier broers en zijn ouders tijdens de oorlog aan de Huijghenslaan. Tijdens de Slag om Arnhem werden ook zij geëvacueerd en kwamen uiteindelijk op de Veluwe terecht waar de broers Peter en Jan vaak de natuur in gingen. Jan hield al langer logboeken bij en illustreerde deze. Jans dochter Lisette is naar de plekken geweest om te fotograferen waar Jan en Peter zijn geweest. Deze foto's zijn gecombineerd met beeldmateriaal uit de logboeken tot eind 2024 te bekijken in Rozet.

Januari

• 4 januari 9.00 - 13.00 uur ontbijtclub, MOES

• 5 januari 16.00 uur

Nieuwjaarsbijeenkomst Angerenstein, informatie over tijd en plaats volgen via mail en flyers.

• 6 januari De scholen beginnen weer

• 10 januari 14.00 - 16.00 uur Literair Bronbeek, meer informatie is te vinden op www.bronbeek.nl

• Elke woensdag 9.30 - 12.00 uur Creaclub, MOES

• Elke woensdag 13.30 - 14.30 uur Knutselmiddag, MOES

Februari

• 14 februari 14.00-16.00 uur Literair Bronbeek, meer informatie is te vinden op www.bronbeek.nl

• 21 februari 14.30 uur Film: As it is in heaven, Nieuwe kerk Rosendaalseweg 505

Maart

• 2 maart: 13.11 uur Start carnavalsoptocht bij Thomas a Kempis

• 3 maart - 9 maart Voorjaarsvakantie

• 7 maart 14.00 - 16.00 uur Literair Bronbeek, meer informatie is te vinden op www.bronbeek.nl

• 14 en 15 maart NL doet. Een uitstekende gelegenheid om tijdens een van de duizenden activiteiten aan de slag te gaan en zo kennis te maken met vrijwilligerswerk.

• 15 maart 9.00 - 12.00 uur Werkochtend in het park. Verzamelen bij het witte werkhuisje. Meehelpen? Trek waterdichte schoenen aan en neem handschoenen mee.

• 15 maart Fotodag in de bibliotheek van Bronbeek

• 29 maart Start zomerseizoen Nederlands Openluchtmuseum Arnhem

Oproep dog sitters

Ben jij ook wel eens op zoek naar een oppas voor je hond?

Ik ben de trotse eigenaar van Welsh springer spaniël George en vraag me af of er hondeneigenaren zijn die, net als ik, af en toe behoefte hebben aan opvang voor de hond. Bijv. als een 'avondje uit' langer dan 4 uur gaat duren of als je overdag een afspraak hebt waarbij de hond niet meekan en hij/zij voor jouw gevoel te lang alleen is of even uitgelaten moet worden.

Ik ben benieuwd of er in deze wijk behoefte is aan het oprichten van een soort netwerk van dog sitters. Hondeneigenaren die te benaderen zijn voor dit soort situaties als wederzijdse dienst. Mijn insteek is dat het om incidentele oppas gaat en niet om structurele opvang vanwege bijv. werk. Heb je interesse? Heb je ideeën hoe we dit vorm kunnen geven? Neem dan contact met mij op via de mail:

mmdemin@outlook.com

- Monique de Min

Verbeeld de wijk

Jouw kans om in de wijkkrant te komen

Wil jij in de wijkkrant komende staan? Jij krijgt de kans het leven met al de wijk op jouw manier te laten zien!

We wonen in een prachtige wijk, ruim openbaar en met veel groen. Maar wat valt jou nou eigenlijk op, wanneer je aan onze wijk denkt?

We dagen je uit om je wijk te verbeelden. Dus pak je camera of je camera en geef je gedachten vorm!

Went je een detail in de geschiedenis dat je wil fotograferen, kun je een logboekje bijhouden, of een gebied dat je wil beschrijven met woorden schilderen... Laat het ons zien en we zetten de mooiste in de wijkkrant!

